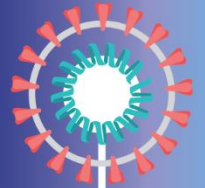

سلسله بحث‌های

کارگروه مطالعات آموزش عالی در دوران کرونا و پسا کرونا

نظرسنجی از مدیران:

آیا کوید-۱۹ دانشگاه‌ها را در واحد
مراقبت‌های ویژه (ICU) قرار خواهد داد؟

تهیه کنندگان:

دکتر حسین حجت

(دانشگاه تهران)

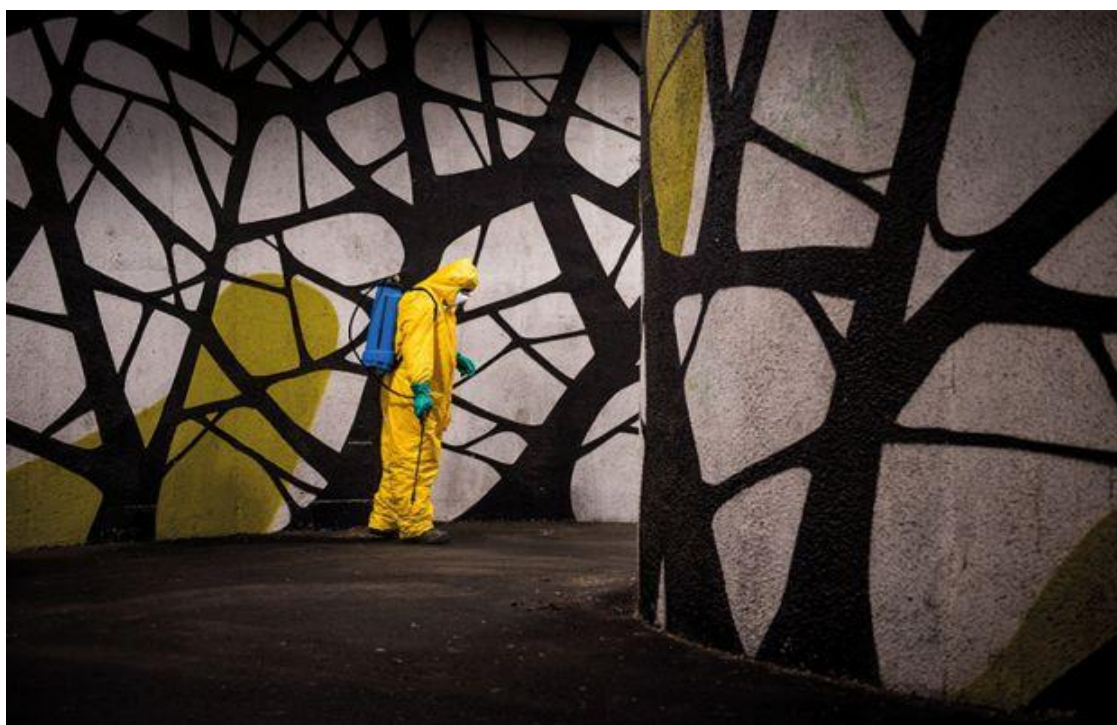
دکتر سعید سمنانیان

(دانشگاه تربیت مدرس)

طرح

ارتقاء ه
دانشگاه و ه
واحد پژوهشی
برتر کشور
به تراز
بین‌المللی

آیا گذار به آموزش آنلاین و مجازی جواب داده است؟ تعداد دانشجویان تا چه حد کاهش خواهد یافت؟ آیا بعد از اتمام بیماری واگیردار، دولت‌ها هنوز هم بودجه کافی دارند تا در دانشگاه‌ها و پژوهش سرمایه‌گذاری کنند؟ و همه اینها برای پرسنل مراکز علمی به چه معناست؟ اینها فقط برخی از موضوعاتی است که ما با مطالعه و نظرسنجی از مدیران ۲۰۰ دانشگاه پیشرو از ۵۳ ناحیه مختلف بدست آورده‌ایم.

مدیران ارشد دانشگاه‌ها در دنیا، غالباً از حقوق دریافتی بالایی برای جبران نقشی که بسیار پر زحمت است، برخوردارند. اما هرچند ممکن است این کار در شرایط عادی دشوار باشد، شکی نیست که مدیریت در شرایط واگیری کوید-۱۹، روسای دانشگاه‌ها را در سراسر جهان با مجموعه‌ای از تصمیمات پرتنش‌تر، دشوار و گیج‌کننده روبرو کرده است.

آنها نمیدانند بحرانی که پیامدهای ناشی از آن، هم از لحاظ طول مدت، و هم در مورد مقدار، غیرقابل پیش‌بینی است تا چه حد بر روی بودجه و اعتبارات این موسسات تاثیر می‌گذارد. آیا باید بطور کامل بطرف یادگیری مجازی

حرکت کنند؟ با این گمان که یادگیری تلفیقی- به صورت آنلاین و همچنین حضوری- به شیوه‌ای رایج تبدیل خواهد شد؟ آیا دانشجویان بین‌المللی همچنان به ارزش کسب تجربه بین فرهنگی تحصیل در خارج از کشور اهمیت می‌دهند، یا بسوی پردیس‌های دانشگاهی خواهند رفت که کمتر بین‌المللی و از نظر اجتماعی با فاصله بیشتر خواهند رفت؟ آیا در همه این سناریوها راهی برای استواری و پایداری مالی وجود دارد یا اینکه برخی از موسسات ناگزیر به ورشکستگی هستند؟

اینها از جمله مباحث و موضوعاتی است که موسسه Times Higher Education (THE) با آخرین نظرسنجی جهانی از مدیران دانشگاهی، با محوریت همه‌گیری کوید-۱۹، سعی در بررسی آنها کرده‌است. در سه هفته اول ماه مه، از ۲۰۰ سردمدار دانشگاه‌های معتبر در سراسر جهان پرسش‌هایی را مطرح کردیم. نتایج - از ۵۳ کشور یا سرزمین، در پهنه شش قاره، تصویری از دانشگاه‌ها را نشان می‌دهد که دغدغه‌های اصلی از آن، به لحاظ منطقه و به لحاظ سیستم، متفاوت و متغیر است. اما آنچه که این نقطه نظرات را به هم پیوند می‌زند مشاهده همه‌گیری ویروس کرونا به عنوان رویدادی است که بطور بالقوه اصول بازی را عوض کرده و روند تاریخ مدرن آموزش عالی را تغییر می‌دهد.

اروپا		آسیای شرقی		منا		آمریکای شمالی		آسیای جنوبی		اقیانوسیه	
انگلستان	21	چین	23	مصر	2	آمریکا	23	هند	6	استرالیا	7
ایتالیا	6	ژاپن	14	عراق	2	کانادا	5	پاکستان	3	نیوزلند	2
هلند	6	تایوان	5	ایران	2	مکزیک	1	سريلانكا	2		
آلمان	5	مالزی	4	قطر	2	پورتوریکو	1				
پرتغال	5	کره	3	اردن	1						
روسیه	4	تایلند	2	فلسطین	1						
فرانسه	3	هنگ	1	عمان	1						
ایرلند	3	اندونزی	1								
اسپانیا	3	ویتنام	1								
ترکیه	3										
جمهوری چک	2										
لهستان	2										
اسلواکی	2										
اکراین	2										
اتریش	1										
دانمارک	1										
فنلاند	1										
یونان	1										
لتونی	1										
رومانی	1										
سوئد	1										
سوئیس	1										

متدولوژی: پرسشنامه نظرسنجی طی ایمیلی به مدیران تمامی دانشگاه های پیشرو بر اساس داده های موسسات و رتبه اشان در *THE* ارسال شد. نظرسنجی مابین ۲۹ آوریل تا ۲۲ مه برگزار شد. این نظرخواهی شامل ۵۳ کشور یا قلمرو می شد، و بیشتر از سوی آمریکا، چین، انگلستان، ژاپن بود. به منظور تجزیه و تحلیل بهتر برخی از کشورها و قلمروها را در قالب مناصق به تصویر کشیدیم و در ستون کنارشان رتبه پاسخگویی شان آمده است. برخی از مناطق جهانی به دلیل پاسخ نسبتا کم آنها حذف شده اند. در بسیاری از موارد این گراف نظرات "موافق" و "کاملا" موافق" با هم ادغام شده اند.

تغییر رویه به آنلاین

جدا از ملاحظات بلند مدت، قرنطینه ناگهانی اعمال شده بواسطه همه‌گیری در سراسر جهان، مسائل و موضوعات زیادی به وجود آورده که نیازمند حل سریع و فوری میباشند. مهمترین نکته در بین آنها این است که وقتی تمام اساتید، کارمندان، و دانشجویان خانه‌نشین هستند، چگونه میتوان همچنان فرآیند آموزش را ادامه داد.

به جز ۱۱ مورد از ۲۰۰ پاسخ دهنده در این نظرسنجی که با همکاری مایکروسافت انجام شده است، حداقل یک چهارم، آموزش خود را به صورت آنلاین ادامه داده‌اند و بیش از نیمی از آنها به تغییر تمامی آموزش به شیوه آنلاین اقدام کرده‌اند. حتی مؤسساتی که برخی از تدریس‌های حضوری خود را حفظ کرده‌اند، مجبور شده‌اند آن را مطابق با الزامات بهداشتی فاصله‌دهی اجتماعی تنظیم کنند. به عنوان مثال، در تایوان - که دارای کمتر از ۵۰۰ مورد مبتلا به کرونا و تعداد معدودی منجر به مرگ بود- طبق گفته هونگ هوچنگ رئیس دانشگاه ملی چینگ هوا (Tsing Hua)، کلاس‌هایی را با بیش از ۴۰ دانشجو به صورت آنلاین برگزار کرده‌اند. نحوه اداره کلاس‌های کوچکتر به اختیار مدرسان گذاشته شده است.

اکثر پاسخ دهندگان از روش تغییر به آموزش مجازی خود راضی بوده‌اند. ۸۵ درصد آنها کاملاً معتقد بودند انتقال به آموزش مجازی آنها از دیدگاه فنی موفق بوده است. به عنوان مثال، سارا اسپرینگمن، رئیس ETH زوریخ، از "پاسخ خیره کننده همکاران" به تدریس بیش از ۱۲۰۰ دوره بصورت آنلاین در طول ترم تابستان خبر می‌دهد. در این بین فقط حدود ۱۰ مورد درس باید لغو می‌شد، زیرا استادان از بیرون دانشگاه بودند (و اینها همه دوره‌های کوچک و اختیاری بودند). اسپرینگمن می‌گوید: بعضی از دوره‌های آزمایشگاه با "راه حل‌های بسیار خلاقانه و بصورت آزمایشگاه‌های مجازی" اجرا شده‌اند تا بتوانند تعداد دانشجویانی را که مجدداً در محوطه دانشگاه حضور پیدا می‌کنند، کاهش دهند.

علاوه بر تدریس از طریق نرم افزار "Zoom" از خانه، این موسسه به ۳۰۰ کلاس اولویت‌دار فرصت داد برای انجام تدریس خود از اتاق‌های سخنرانی که در پردیس دانشگاه فراهم کرده بودند استفاده کنند: گزینه ای که "توسط کسانی که هنوز دوست دارند از تخته سیاه استفاده کنند بسیار مورد استقبال قرار گرفته است".

بسیاری از پاسخ دهندگان در پاسخ به این سؤال که به نظر آنها چه عملکردی را به خوبی انجام داده‌اند، به پشتیبانی فنی ارائه شده برای کمک به مدرسین در تغییر به آنلاین شدن استناد می‌کنند. به گفته یک رییس دانشگاه در انگلیس، "پشتیبانی فنی آموزش در پشت صحنه، برای اطمینان از اینکه همکاران آکادمیک اعتماد به نفس خوبی نسبت به آموزش مجازی داشته باشند بسیار مهم و حیاتی است".

دانشکده معتبر مدیریت Sasin تایلد نیز برای تشویق تدریس مجازی به آموزش اساتید اقدام کرده است. به گفته مدیر مدرسه، برخی از دانشگاهیان از ایده آموزش مجازی استقبال کرده و حتی "در پی خرید تجهیزات اضافی شخصی همانند میکروفن" رفته‌اند. با این حال، "عده معدودی نیز حاضر به امتحان کردن آن روش نشده اند که بهتر است مجبورشان نکنیم!"

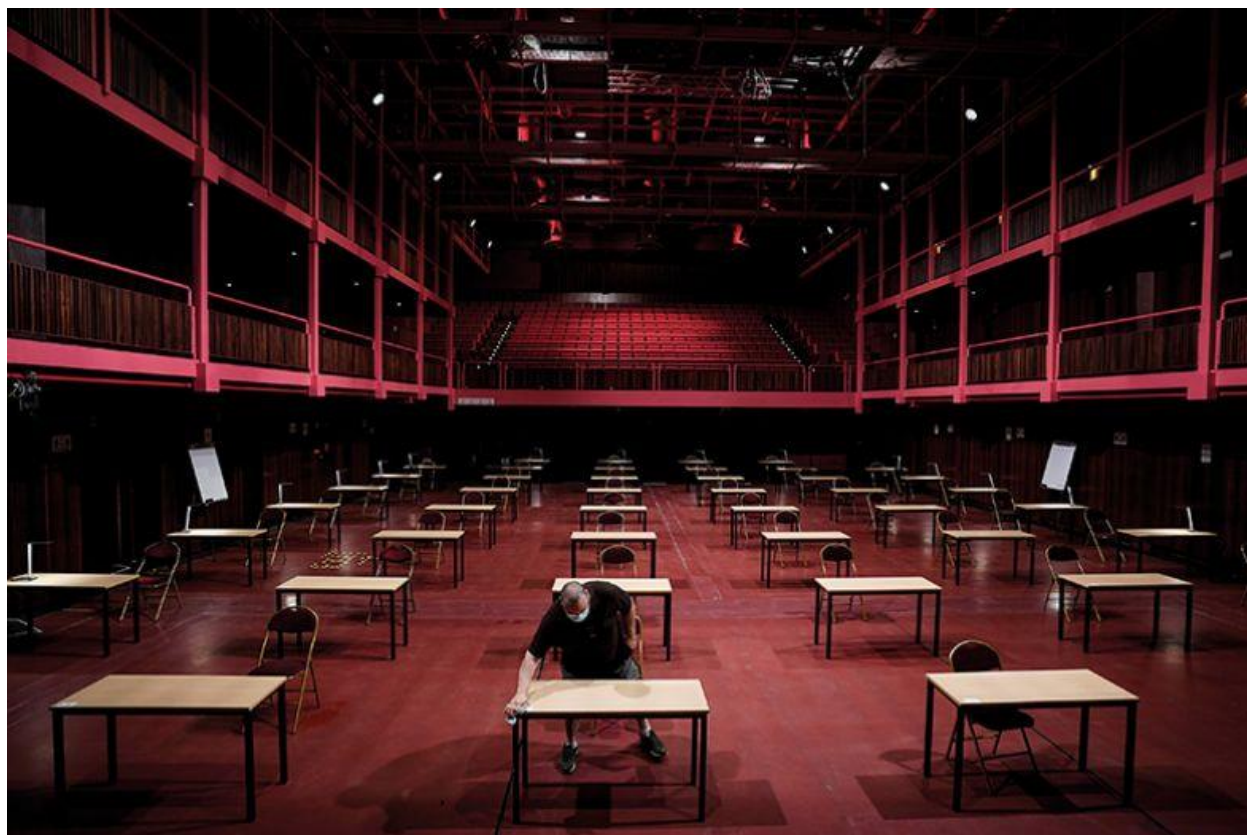
تغییر به شیوه آنلاین چگونه پیش رفته است؟

در همین حال، دانشگاه علوم کاربردی Wittenborg هلند یک کرسی مشاوره شبانه روزی برای پاسخ به "هر سؤال قابل تصور" از ۱۲۰۰ دانشجو و اساتید خود، که از بیش از ۱۲۰ کشور مختلف، حضور دارند برپا کرد. به گفته رئیس آن، پیتر پرشلز، پاسخ‌ها "حتی اگر لازم باشد سؤال به یک استاد، استاد راهنمای رساله، مربی، کارمند ثبت نام، یک متخصص ویزا، تیم اسکان دانشجو و یا یک تکنیسین ارجاع شود، جواب داده میشوند. او اظهار میدارد برای موفقیت، بایستی پشتیبانی را متمرکز و هماهنگ نگه داشت."

دانشگاه‌هایی که نحوه تدریس خود را به صورت آنلاین تغییر نداده‌اند، معمولاً این نگرانی را ابراز می‌کنند که دانشجویان آنها از دسترسی به امکانات لازم برای بهره برداری از آموزش مجازی، مانند رایانه، پهنای باند مناسب اینترنت و محیط کار آرام برخوردار نیستند. با این حال، برخی نیز تلاش کرده اند تا این کمبودها را برطرف

کنند. به عنوان مثال، یک دانشگاه در آفریقای جنوبی اطمینان داده است که "برای دانشجویانی که از لحاظ اقتصادی و اجتماعی کم برخوردار هستند، سخت افزار و داده‌هایی تهیه کرده تا بتوانند به کار خود ادامه دهند."

پاسخ دهندگان همچنین تا حد زیادی متقاعد شده‌اند که آموزش مجازی آنها با تدریس حضوری آنها مقایسه می‌شود. در حالی که ۲۰ درصد از پاسخ دهندگان معتقدند که با تغییر شیوه تدریس به صورت آنلاین، کیفیت افت میکند، ۴۰ درصد مخالف این امر هستند.

باید توجه داشت که پاسخ‌ها بر حسب موقعیت منطقه‌ای متفاوت هستند. در حالی که اعتماد به نفس در مورد موفقیت فنی در تغییر رویه به شیوه آنلاین، به ویژه در بین مدیران در اقیانوسیه (استرالیا و نیوزیلند)، Mena (خاورمیانه و شمال آفریقا) و اروپا (از جمله انگلیس) بسیار زیاد است، مدیرانی که در دو منطقه اول هستند بسیار کمتر نسبت به سایرین به کیفیت آموزش مجازی دانشگاه خود اطمینان دارند (گرچه بیشترین پاسخ در هر دو منطقه این است که قضاوت خیلی زود است). فقط ۸ درصد از پاسخ دهندگان از اقیانوسیه (که همه جز دو مورد از آنها موسساتی از استرالیا هستند)، در مقایسه با ۶۷ درصد از پاسخ دهندگان در اروپا و ۶۴ درصد در آسیای جنوبی با این امر موافقت می‌کنند. یک رئیس دانشگاه در استرالیا خاطرنشان می‌کند: در حالیکه تدریس موسسه آنها در شرایط دشوار "بسیار با کیفیت بوده است، امکان پذیر نیست که به سرعت به سوی یادگیری آنلاین روید

و همان کیفیتی را حفظ کنید که در آن هم کلاسی‌ها رودروی هم باشند و یا دوره‌های تدریس شوند که اساساً برای آموزش آنلاین طراحی شده باشند.

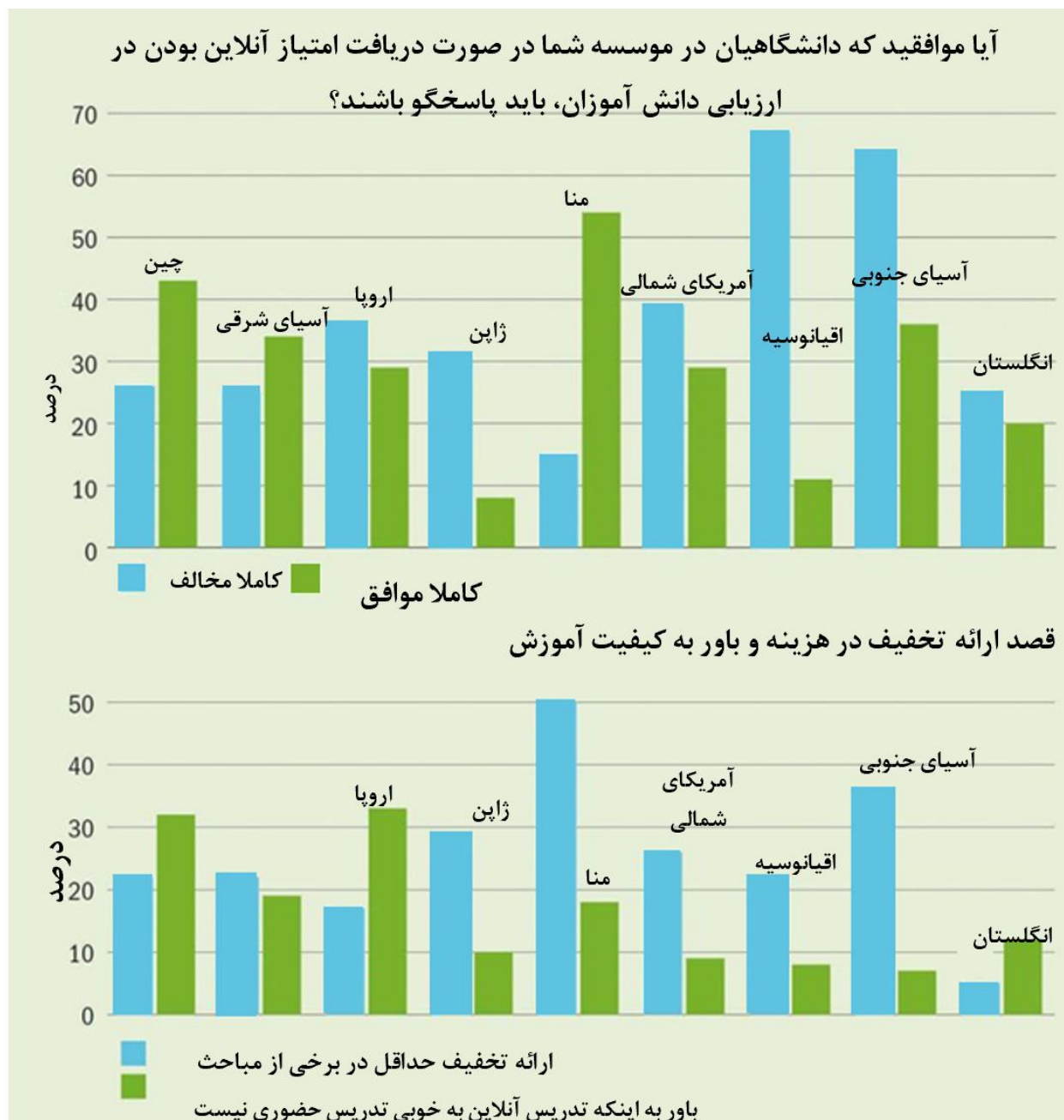
علاوه بر این، بسیاری از پاسخ دهندگان این نکته را بیان می‌کنند که اگرچه آموزش آنلاین آنها ممکن است به خوبی اندازه تدریس حضوری آنها باشد، اما این نتیجه مثبت را برای تجربه همه دانشجویان در کلاس‌های آنلاین نمی‌توان اظهار کرد.

مطمئناً تلاش‌هایی برای ارائه خدمات بیشتر از طریق آموزش آنلاین صورت گرفته است: به عنوان مثال، یک دانشگاه چینی مشاوره و راهنمایی آنلاین را از طریق هفت سکوی ارتباطی مختلف مانند WeChat و Dingding ارائه می‌دهد و یک موسسه در انگلستان یک کافه مجازی با امکان دسترسی به همه دانشجویان را تهیه دیده است. این کافه مجازی حاوی گروه‌های مطالعه ایمیلی و همچنین مجموعه‌ای از فیلم‌ها و مقالات کوتاه الهام بخش است که از منزل و با استفاده از اینترنت قابل دسترسی است. با این حال، یکی دیگر از روسای دانشگاه‌های انگلیس اعتراف می‌کند که "محیط پردیس دانشگاهی که به ارائه یک تجربه عالی دانشجویی کمک می‌کند از دست رفته است".

شماری از پاسخ دهندگان همچنین تأکید می‌کنند که سهولت انتقال تدریس حضوری به مجازی با توجه به رشته متفاوت است. رشته‌های علوم اجتماعی، تجارت و علوم رایانه غالباً در این تغییرات آسانترین رشته‌ها هستند، در حالیکه معمولاً به سختی بتوان دروسی را که شامل کارهای عملی هستند، به خصوص پزشکی و دندانپزشکی را، بصورت مجازی ارائه نمود.

اما برخی دیگر از پاسخ دهندگان بر این باورند که موضوع بیشتر به رویکرد انضباطی استاد مربوط است. یکی از روسای دانشگاه‌های انگلستان می‌گوید: "دوره‌هایی که منجر به صلاحیت‌های حرفه‌ای می‌شوند و توسط دانشگاهیان واجد همان سابقه تدریس می‌شوند، بدون در نظر گرفتن این که آسان باشند یا نباشند، رویکرد بسیار حرفه‌ای و مثبتی را برای سوق بسوی آموزش مجازی نشان داده‌اند. دیگران آن رفتار و نگرش را ندارند و بنابراین این جهت‌گیری را دشوارتر می‌کنند." یک مدیر دانشگاه در ایالات متحده با این نظر موافق است و اظهار داشته: مشکل مربوط به دپارتمان‌هایی است که "سرسخت و شدیداً سنت‌گرا هستند. آنها باید به تغییر ملزم شوند".

ارزیابی دانش آموزان و کیفیت تدریس

ارزیابی

البته، درک و باور مدیران دانشگاهها از موفقیت در انتقال به شیوه آنلاین، لزوماً همانند نحوه نگرش دانشجویان آنها نمیباشد. پرسشنامه‌های ارزشیابی تدریس اساتید روشی سنتی برای تعیین دیدگاه دانشجویان است، اما

برخی از تحلیلگران پیشنهاد میکنند که امسال برای دوره‌هایی که به مجبور به مجازی شدن شده‌اند نباید از این پرسشنامه‌ها استفاده کرد. نظرسنجی *THE* قبل از پایان بسیاری از دوره‌های آنلاین انجام شده بود، اما ۷۹ درصد از پاسخ دهندگان قصد داشتند از این پرسشنامه‌ها برای همه این دوره‌ها استفاده کنند، و ۱۷ درصد دیگر اظهار داشتند به صورت درس به درس در این مورد تصمیم خواهند گرفت.

با این حال، نظرات در مورد اینکه آیا باید اساتید در صورت دریافت نمره پایین در نظرخواهی از دانشجویان مواخذه شوند متفاوت بود: ۳۱ درصد تصور می‌کردند که انجام این کار عادلانه است، در حالی که ۳۳ درصد فکر می‌کردند که این طور نیست.

برخی از پاسخ دهندگان به این نگاه که اساتید را به دلیل سطح ضعیف تدریس مسئول می‌دانند معترضند. رئیس یک دانشگاه سوئدی در استدلالی بیان می‌دارد که "نمره‌های پایین در ارزیابی دانشجویی تقریباً هرگز نباید علیه اساتید بکار رود. نظرسنجی ارزیابی کلاس ابزاری برای نظارت بر کیفیت دوره است، نه کیفیت معلمان."

اما بیشتر افراد مخالفند. به گفته نیک بریزی، رئیس دانشگاه Bucks New University در انگلستان، "با این مسئله باید با حساسیت برخورد شود، اما اساتید وظیفه دارند حتی اگر آنها برای دستیابی به شیوه جدید تدریس به چالش کشیده شوند کیفیت بالایی از آموزش را ارائه دهند."

یکی دیگر از مدیران دانشگاهی انگلستان گمان می‌کند که بهتر است اساتید پس از آموزش مناسب در زمینه آموزش مجازی در زمینه تدریس خود پاسخگو باشند. نظرسنجی از دانشجویان در مورد کلاس اساتید صرفاً یکی از روش‌هایی است که در زمینه یادگیری دانشگاهی بکار می‌رود و ما، نه تنها به یک عامل بلکه به همه عوامل خواهیم پرداخت.

از طرف دیگر، رئیس دانشگاه کلمبو در سريلانکا، می‌گوید: "ارزیابی کیفیت تدریس برای جمعی از معلمان که با آموزش دیجیتالی آشنا نبودند خیلی زود است ... اگر فرم ارزیابی را نیز دستخوش تغییر اساسی قرار داده باشیم نمی‌توانیم آن را به تنهایی به تدریس ضعیف استاد نسبت دهیم."

اما برای چه مدت باید ارزیابی دروس را که توسط دانشجویان اظهار میشود در حالت تعلیق و بلااثر نگه داریم؟ رئیس یکی از دانشگاه‌های ایالات متحده معتقد است که برای اولین ترم آنلاین، اساتید نباید در قبال کیفیت تدریس خود پاسخگو باشند "زیرا آنها برای این تغییر و دوره گذار آماده نشده بودند. بعضی‌ها فوق‌العاده خوب عمل کرده‌اند و برخی دیگر تا حدی خوب بوده‌اند. ترم بعدی، همه آنها باید به درستی انجامش دهند."

سؤال دیگری که در تمامی این مباحث مطرح شده این است که آیا باید برای افت و اختلال احتمالی در یادگیری دانشجویان که ناشی از تغییر در آموزش به شیوه آنلاین است در پی جبران باشیم؟ فقط ۱۲ درصد از

پاسخ دهندگان "THE" قصد دارند در همه رشته ها این افت آموزشی را جبران کنند، و ۱۱ درصد دیگر قصد ارائه درس تکمیلی و جبرانی را در برخی از رشته ها دارند. در مقایسه، ۴۹ درصد کسانی هستند که گفته‌اند این کار را انجام نمی دهند، در پاسخ به سوالات مطرح شده، تفاوت‌های منطقه‌ای گسترده‌ای وجود دارد، ۵۰ درصد از دانشگاه‌های منا قصد دارند در مورد شهریه دانشجویان تخفیف قائل شوند، در مقایسه با تنها ۵ درصد از پاسخ دهندگان انگلیس که با تخفیف در شهریه دانشجویان موافق بوده‌اند. جالب است که به نظر می رسد هیچ ارتباط معناداری بین قصد منطقه‌ای برای ارائه تخفیف در شهریه و این ادراک که آموزش آنلاین به خوبی تدریس حضوری نیست وجود ندارد. برخی از موسسات در کل منکر هرگونه اختلال ایجاد شده در تغییر به شیوه آنلاین شده‌اند، و بسیاری اظهار داشتند که شهریه آنها به هر حال حداقل برای دانشجویان بومی رایگان است. اما بعضی دیگر تایید میکنند که برخی از دانشجویانشان در زمینه آموزش مجازی با مشکلات خاصی روبرو بوده‌اند. برای مثال به گفته یکی از روسای دانشگاه‌های استرالیا، استرالیا مهاجرت از چین را "نسبتاً زود" متوقف کرد، به این معنی که دانشجویان بین المللی که در چین گیر افتاده بودند "انتخاب محدودی از تنوع واحد های تحصیلی داشتند، لذا این دانشجویان نیازمند به ترم اضافی تحصیلی هستند. در نتیجه، این گروه از دانشجویان بایستی تا حدی معین قادر به اعمال جبران خسارت برای هر واحد تحصیلی، به منظور مبلغ شهریه ثابت باشند.

"یکی دیگر از دانشگاه‌های استرالیا برای سه ماهه دوم" در پی به رسمیت شناختن مشکلات مالی که بسیاری از دانشجویان درگیرش هستند" به همه دانشجویان بین‌المللی تخفیف داده است. دانشگاه Bahçeşehir ترکیه به همه دانشجویان این امکان را می‌دهد که تحصیلات خود را در طول همه‌گیری متوقف کنند بدون آنکه هزینه‌ای اضافی پرداخت کنند. و دانشگاه خودمختار ایالت مکزیک (UAEM) تخفیف‌های کاملی را به دانشجویان با کمترین سطح درآمد و آنهایی که بیشترین تأثیرات منفی اقتصادی را تحت تأثیر کوید-۱۹ دچار شده‌اند، ارائه می‌دهد و در مورد ارزیابی دانشجویان چطور؟ یک سوال مهم این است که آیا و چگونه می‌توان امتحانات آنلاین را انجام داد؟ بیشتر دانشگاه‌های مورد مطالعه ما این کار را انجام می‌دهند، یعنی ۴۴ درصد برای کلیه دروس و ۴۳ درصد حداقل برای برخی از دروس. اما برخی از موسسات از دانشجویان خواسته‌اند که امتحانات را برای جلوگیری از تقلب در جلوی وب کم خود انجام دهند. یک دانشگاه در انگلستان برای اطمینان از درستی/عدم تقلب از "تست تصادفی کلامی استفاده می‌کند - اما از نتایج آزمون آنلاین دانشجویان سال آخر نهایی فقط برای "کمک به نمره نهایی" استفاده می‌کند.

یک دانشگاه استرالیا از امتحانات آنلاین فقط "برای دوره‌هایی که نیازمند به اعتباربخشی توسط یک فرد حرفه‌ای است" استفاده می‌کند، در حالیکه دیگری بحران کوید را یک فرصت مناسب برای "تاکید مجدد در غلط بودن نگاهی که امتحانات را به عنوان اصلی‌ترین روش ارزیابی در بسیاری از برنامه ها می‌داند" استفاده می‌کند.

اما اگر امتحانات آنلاین بهترین گزینه نیست، چه چیز بهترین است؟ پاسخ دهندگان به *THE* در پاسخ به این قضیه بر ارزیابی مستمر تاکید می‌کنند. پیشنهادات دیگر شامل پیش برد پروژه‌ها و پورتفولیوی الکترونیکی است، که شاید با یک امتحان شفاهی همراه باشد،

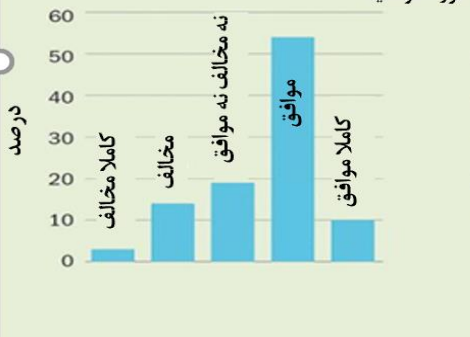
در همین حین، یک دانشگاه با امتحانات حضوری به کار خود ادامه می‌دهد، اما "با گروه‌های حداکثر سه نفره" و با رویه‌هایی برای تمیز کردن اتاق امتحانات بین هر جلسه.

امور مالی و دانشجویان بین‌المللی: تأثیرات کوید-۱۹

در صورتیکه دانشجویان کمتری پذیرش شوند آیا تأثیر منفی مهمی بر درآمد موسسه شما خواهد گذاشت؟

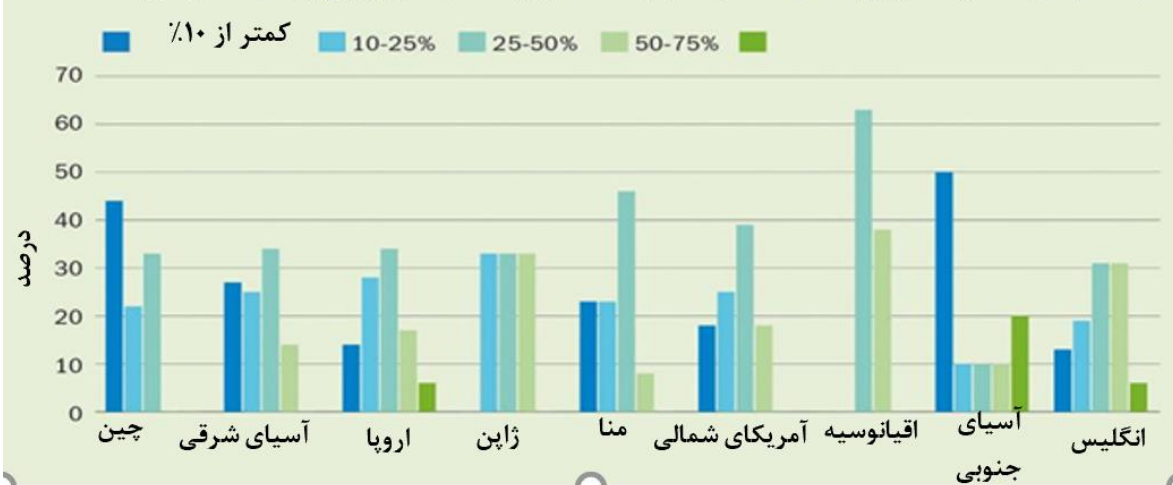
تا چه حدی با کاهش علاقه دانشجویان برای ادامه تحصیل در خارج از کشور طی ۵ سال آینده تحت تأثیر ویروس کرونا موافقت می‌کنید؟

تا چه حدی موافقت می‌کنید که نتیجه ویروس کرونا شما قادر خواهد بود برای سال تحصیلی آینده تعداد دانشجویان کمتری را استخدام کنید؟

اگر انتظار دارید که ثبت نام بین‌المللی شما در سال آینده کاهش یابد، تا چه میزان این روند را انتظار دارید؟

استخدام دانشجویی

با در نظر گرفتن سال تحصیلی بعدی، فرایندهای پذیرش نیز باید با عواقب ناشی از ویروس کرونا سازگار شوند. در بسیاری از کشورها، امتحانات پایان دوره دبیرستان لغو شده یا به روش‌های بسیار متفاوتی نسبت به سال‌های دیگر انجام شده است. به عنوان مثال، در انگلستان، نمرات A level براساس ارزیابی معلمان صورت می‌گیرد.

با این وجود، ۶۸ درصد از پاسخ دهندگان به نظرسنجی ما تصمیم گرفته‌اند که طبق برنامه زمانبندی پذیرش استاندارد و همیشگی خود پیش بروند. در مقابل، ۱۰ درصد از پاسخ دهندگان به‌طور قطع از استاندارد خود پیروی نمی‌کنند. همچنین ۶۷ درصد از پاسخ دهندگان موافقت یا کاملاً موافقت می‌کنند که روند پذیرش آنها در سال جاری به همان اندازه معمول سختگیرانه خواهد بود، در حالیکه تنها ۹ درصد از مخالفان هستند.

نگرانی‌هایی نیز وجود دارد. برخی دانشگاه‌ها شروع ترم‌ها و یا مهلت‌های ضرب‌العجل درخواست ورود را به تعویق انداخته و طولانی کرده‌اند. رئیس دانشگاه بین‌المللی مسیحی ژاپن، اظهار می‌دارد که اگرچه روند پذیرش مؤسسه وی سختگیرانه است، باید این نکته را در نظر بگیرد که دبیرستان‌ها "قادر به ارائه نتایج امتحانات و ارزیابی‌ها نیستند" و بنابراین حس‌اعمال "سختگیری" تا حدی تغییر خواهد کرد.

اما با توجه به نظری که قبلاً توسط بسیاری از موسسات تأیید شده است، واقعاً چه تعداد دانشجو در سال جاری تا زمان یافتن واکسن در حالیکه آموزش آنها، آموزش رایج نباشد و باید بصورت آنلاین انجام شوند، به دانشگاه‌ها درخواست پذیرش می‌دهند؟ طبق یک نظرسنجی در انگلستان که توسط مدرسه اقتصاد لندن برای اتحادیه دانشگاه‌ها و کالج‌ها انجام شده است، دانشجویان داخلی که قرار است در ماه اکتبر دوره‌های خود را آغاز کنند، ۱۷ درصد بیشتر احتمال دارد که به دلیل همه‌گیری، ابتدای تحصیلات عالی خود را به تعویق بیندازند. در گزارش قبلی که توسط همین سازمان‌ها پیش‌بینی می‌شود که در سال تحصیلی آینده، ۴۷ درصد از ثبت‌نام دانشجویان بین‌المللی انگلیس کاهش یابد و ۱/۵ میلیارد پوند برای این بخش ضرر به دنبال داشته باشد.

به طور کلی، ۷۶ درصد از پاسخ دهندگان *THE*، حدس میزنند دانشجویان بین‌المللی کمتری را برای سال تحصیلی آینده نسبت به آنچه در ابتدا برنامه ریزی شده بودند، بپذیرند. جای تعجب نیست که این اتفاق در سیستم‌هایی که بیشترین دانشجویان بین‌المللی را جذب می‌کنند، بیشتر باشد. همه پاسخ دهندگان اقیانوسیه انتظار دارند که میزان جذب دانشجویان بین‌المللی در سال تحصیلی آتی بین ۲۵ تا ۷۵ درصد کاهش یابد، با این حال یکی از روسای دانشگاه‌های این منطقه نیز خاطرنشان کرد: "تقاضاهای ما از سوی دانشجویان بین‌المللی در حال حاضر بیش از ۲۰ درصد نسبت به همین زمان در سال گذشته بیشتر شده است." و ۹۳ درصد از مدیران دانشگاهی آمریکای شمالی و ۷۸ درصد از آنهایی که در جنوب آسیا هستند نیز انتظار دارند که میزان پذیرش بین‌المللی کاهش یابد - اگرچه مقدار پیش‌بینی‌های آنها مبنی بر کاهش متفاوت است.

تعداد بسیار بالایی از دانشگاه‌های اروپا نیز انتظار روند کاهشی در جذب دانشجویان بین‌المللی دارند. میشل لستاک، معاون بین‌الملل دانشگاه علوم زیستی چک، در پراگ توضیح می‌دهد: "این مسئله به مرزهای بسته بستگی دارد. ما اکنون ۳۸٪ متقاضیان دانشجویی خود را از خارج داریم اما اگر به دلیل سفارتخانه‌های بسته شده نتوانند ویزا بگیرند، این موضوع مشکل ساز خواهد بود."

رئیس دانشگاه علمی کاربردی ویتنبورگ نیز موافق است که دانشجویان، به ویژه در شرق آسیا، "بیشتر سعی بر این دارند که به خانه خود نزدیک تر باشند. با این حال، ما معتقدیم که "پویایی شغلی" و همچنین جاذبه تحصیل در یک کشور ثروتمند اروپایی (با فرصت های کار پس از درس) محرک تقاضای ورود به کشورهایمانند هلند خواهد بود."

هلند بیش از اکثر کشورهای اروپایی بر روی جذب دانشجویان خارجی تمرکز نموده است اما با این وجود اتکای مالی آن به این دانشجویان آنها هنوز بسیار کمتر از کشورهای انگلیسی زبان است. به طور کلی، احساس نگرانی دانشگاه های اروپایی مبنی بر اینکه کاهش دانشجویان بین المللی چه میزان در منابع مالی آنها تأثیر می گذارد، پایین تر از کشورهای انگلیسی زبان است. به عنوان مثال، در ETH زوریخ، همه دانشجویان هزینه های یکسانی را پرداخت می کنند و برای تأمین بودجه آموزشی خود به دانشجویان خارجی متکی نیستند.

در واقع، برخی از موسسات رویکردی کاملاً غیر مالی و اعتباری را برای دانشجویان بین المللی در نظر می گیرند. به عنوان مثال، بسیاری از دانشگاه های مکزیک، به گفته رئیس دانشگاه UAEM، "برای بهبود اقامت خود در کشور، ما" از دانشجویان بین المللی پشتیبانی مالی می کنند. طبق گفته معاون دانشگاه، Alex Ekwyeme فدرال نیجریه، این دانشگاه "از دانشجویان بین المللی شهریه کمتر مطالبه میکند و از این رو انتظار دارند پذیرش دانشجویان بین المللی بیشتری در ترم بعد داشته باشند".

برخی از موسسات با برنامه ریزی برای آموزش آنلاین بیشتر، نسبت به انتظار پذیرش پایین تر دانشجویان بین المللی واکنش نشان داده اند. به عنوان مثال، دانشگاه پلی تکنیک میلان، "تصمیم گرفته است که تدریس را به صورت ترکیبی انجام دهد. آنها پیش بینی میکنند این اقدام کاهش و نزول دانشجویان بین المللی را حداکثر به ۱۰ تا ۱۵ درصد کاهش دهد."

کاهش پذیرش دانشجویان داخلی کمتر جای نگرانی دارد. در تمام مناطق مورد بررسی قرار گرفته، پاسخ دهندگان انتظار کمتری برای کاهش یافتن پذیرش دانش آموزان داخلی به نسبت دانشجویان بین المللی دارند. به عنوان مثال، در اقیانوسیه، هیچ کس چنین انتظاری ندارد. یکی از روسای دانشگاه های استرالیا به دو دلیل افزایش دانشجویان داخلی را بین سال های ۲۰۲۱ و ۲۰۲۶ پیش بینی می کند: "افزایش جمعیتی که، به دلیل بیشتر شدن نرخ زاد و ولد داخلی ۲۰ سال پیش اتفاق افتاده و همچنین افزایش تقاضای ورود به دانشگاه در طول رکود اقتصادی

با این حال، در آسیای جنوبی، ژاپن و آمریکای شمالی، نگرانی در مورد پیامدهای مالی از کاهش در پذیرش داخلی بیشتر از نگرانی درباره تأثیر کاهش دانش آموزان بین المللی است و در اروپا و آسیای شرقی، این نگرانی در سطحی مشابه است.

یکی از روسای دانشگاه‌های انگلستان می‌گوید: "موسسه من به پذیرش دانشجویان مقطع کارشناسی بومی متکی است". وی افزود: سقف گذاری ۵ درصدی دولت برای افزایش پذیرش داخلی در سال جاری "بازار داخلی را رقابتی تر خواهد کرد که احتمالاً به ضرر موسسه من است".

حتی اگر رکود شدید درآمد ناشی از کاهش درآمدهای شهریه در کوتاه مدت وجود داشته باشد، یک سؤال اساسی این است که چگونه این کاهش در تعداد دانشجویان بهبود خواهد یافت.

به طور کلی، ۶۴ درصد از پاسخ دهندگان موافق این نظر هستند که این ویروس باعث کاهش علاقه دانشجویان به تحصیل در خارج از کشور در طی ۵ سال آینده می‌گردد، در برابر ۱۷ درصد که مخالف آن هستند. باز هم، بدبینی در اقیانوسیه و آمریکای شمالی و همچنین منا (تنها منطقه ای که در مورد ۵ سال آینده نگرانی به مراتب بیشتر از سال آینده است) بالاتر است. روسای دانشگاه‌های انگلیس در مجموع خوش بین تر به نظر می‌رسند، اگرچه بر اساس نگاه هنوز بیش از نیمی از آنها، انتظار پذیرش دانشجو برای تحصیل در خارج از کشور در طی پنج سال آینده کاهش می‌یابد.

این حس که مهاجرت دانشجویی پس از ویروس کرونا کاهش می‌یابد در یکی از منابع اصلی دانشجویان برون مرزی، یعنی آسیای جنوبی رواج دارد. رئیس دانشگاهی در هند اظهار میدارد که "دانشگاه‌های هدف اصلی کنونی دانشجویان بین المللی با آنها رفتار مناسبی نداشته‌اند"، و اینکه ویروس کرونا "ممکن است منجر به تجدید نظر در مورد رفتن به برخی از کشورها برای ادامه تحصیل شود". رییس انستیتوی فناوری بنگلور هند، نیز "کاهش مهاجرت دانشجویی" را پیش بینی می‌کند، در حالی که رئیس دانشگاهی در کلمبو پیش بینی می‌کند که ممکن است سریلانکا از جریان معکوس تحصیلکردگان، که دارای تحصیلات با بورس دولتی بودند و به ملل ثروتمندتر رفته‌اند، بهره مند شوند. یک نگاه خوشبینانه از بیماری همه گیر این است که ما ممکن است استعدادها را بازپس گیریم."

سرمایه گذاری در علم و تحقیقات چگونه تحت تأثیر قرار خواهد گرفت؟

پشتیبانی دولت

یکی دیگر از متغیرهای مهم در برنامه ریزی سناریو دانشگاهها این است که آیا صدمات مالی که دولتها در حمایت از اقتصاد خود در حین حصر اقتصادی متحمل شدهاند، منجر به روندی کاهشی در سرمایه گذاری در پژوهش و آموزش عالی می شود. پاسخ دهندگان نسبتاً به این چالش خوش بین هستند. تنها ۲۸ درصد موافقند که ویروس کرونا میل دولتها برای سرمایه گذاری در آموزش عالی را در ۵ سال آینده کاهش می دهد، در مقابل ۴۵ درصد که مخالف این موضوع هستند. اعتماد به نفس در آسیای شرقی دارای بالاترین جایگاه است، جایی که فقط ۹ درصد از پاسخ دهندگان انتظار دارند که سرمایه گذاری دولت کاهش یابد، در مقابل ۶۴ درصد (و ۷۸ درصد در چین) این چنین نخواهند بود.

اما پاسخ دهندگان در اروپا و آسیای جنوبی تقریباً به طور مساوی روی این مسئله تقسیم می شوند، در حالی که بیشتر روسای دانشگاههای آمریکای شمالی (۴۸ درصد) انتظار کاهش تا (۱۹ درصد) را دارند: یک رئیس کالج معتقد است "سیاستمداران قبلاً در حال وادادگی بودند و این روند به سادگی ادامه خواهد یافت."

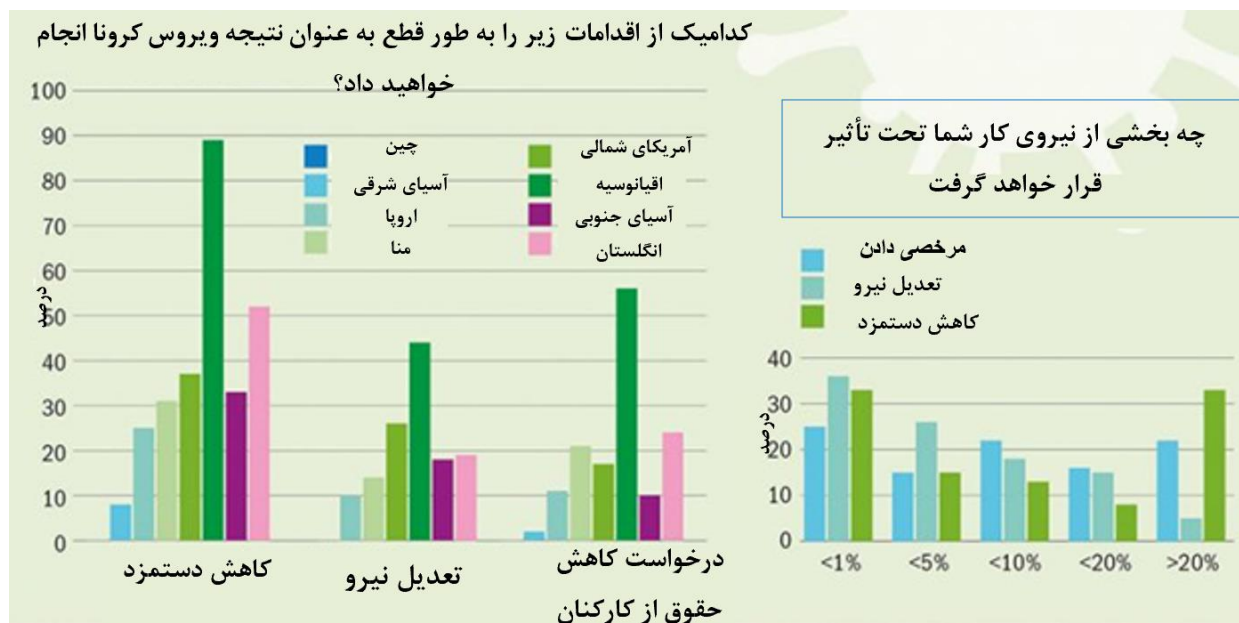
رئیس یک دانشگاه در استرالیا می افزاید: "دولت‌های سراسر جهان به دنبال کاهش سطح بودجه برای تامین هزینه هر دانشجو خواهند بود." و یک رئیس دانشگاه در شیلی اظهار داشت که مشکل میل سیاسی نیست، زیرا واقعیت این است که، با توجه به کلیه آسیب‌های اقتصادی ناشی از ویروس، دولت‌ها "اولویت‌های دیگری" خواهند داشت. رئیس دانشگاه UAEM اظهار داشت: "در دوران این ویروس اهمیت افراد حرفه‌ای در هر بخش بیشتر نشان داده شد. از این رو، آمادگی دولت‌ها برای سرمایه‌گذاری در آموزش عالی احتمالاً حتی بیشتر شود."

اگر سرمایه‌گذاری و اعتبار دهی بخش دولتی کاهش یابد - یا حتی اگر نتواند پا به پای از دست دادن درآمد از دانشجویان بین‌المللی افزایش یابد - برخی از ناظران می‌ترسند که برخی دانشگاه‌ها ورشکسته شوند. به طور کلی، ۴۲ درصد از پاسخ‌دهندگان انتظار دارند که این بیماری همه‌گیر باعث ورشکستگی برخی دانشگاه‌ها در کشورشان بشود، اما این نظر تغییرات گسترده منطقه‌ای را نشان می‌دهد. در حالی که ۸۱ درصد از پاسخ‌دهندگان در انگلستان و ۸۷ درصد از افراد در آمریکای شمالی انتظار چنین چیزی را دارند، بیشتر مناطق دیگر با این نظر مخالفند. بالاترین اعتماد به نفس، یک بار دیگر، شرق آسیا است، جایی که فقط ۱۷ درصد از پاسخ‌دهندگان انتظار ورشکستگی دارند.

تنها منطقه دیگر که با ترس قابل توجه از ورشکستگی مواجه اند اقیانوسیه است که، سیستم مبتنی بر بازار دارند. اما، به گفته یکی از روسای دانشگاه‌های استرالیا، هنوز خیلی زود است که این را بگوییم: "این خطر در سال ۲۰۲۰ وجود ندارد، اما در صورت استمرار تأثیر، این مسئله در سه سال آینده وجود خواهد داشت."

اما هیچ کس انتظار ندارد که قرنطینه گسترش یابد. حتی در آمریکای شمالی، ۸۵ درصد از پاسخ‌دهندگان که پیش‌بینی ورشکستگی می‌کنند، انتظار دارند کمتر از ۲۵ درصد بخش آموزش عالی تحت تأثیر قرار بگیرد. برعکس، در حالی که مدیران ژاپن عموماً خوشبین هستند. از میان شش مدیر از ۱۴ مدیری که انتظار ورشکستگی دارند، نیمی انتظار دارند که بیش از ۲۵ درصد از بخش ژاپن تحت تأثیر قرار گیرد.

مازاد، کاهش قیمت و کاهش هزینه‌ها

پرسنل

حتی اگر بیشتر دانشگاه‌ها قادر به پرداخت قرض هایشان باشند، یکی از نگرانی‌های عمده ناشی از تأثیر اقتصادی ویروس کرونا حول بحث کارکنان می‌گردد. اگر دانشگاه به میزان قابل توجهی از لحاظ مالی با صدمات مواجه شوند، آیا عکس العمل آنها کم کردن تعداد پرسنل خواهد بود؟

برخی از دولت‌های ملی برنامه‌هایی را ارائه می‌دهند که به موجب آن، پرسنل با استفاده از هزینه عمومی به مرخصی موقت از کار فرستاده میشوند، هدف این است که حداقل در کوتاه مدت مانع از دست دادن شغل بشوند. تقریباً یک پنجم از پاسخ دهندگان از چنین طرح‌هایی استفاده کرده‌اند که و ۲۰٪ نیز انجام آن را در نظر گرفته‌اند. به عنوان مثال، تقریباً همه کارمندان غیر آموزشی کالج لوئیس و کلارک در ایالات متحده "۲۰-۴۰ درصد از وقت خود را در ماه‌های مه، ژوئن و ژوئیه" از کار مرخص بوده‌اند. بر طبق گفته مدیر این موسسه، در این بین "اعضای هیئت علمی در ماه ژوئن و ژوئیه مشمول عقد قرارداد نیستند".

با این حال، ۶۲ درصد از پاسخ دهندگان کمتر از ۱۰ درصد از کارمندان خود را برای مقطعی مرخص کرده‌اند، و بیشتر آنها در درجه اول کارمندان را مشمول این مرخصی بدون حقوق نموده‌اند تا اساتید. پاسخ دهندگان دیگر نیز تأکید کرده‌اند که کشورشان چنین طرحی را ندارد یا مانند استرالیا بحث مرخصی اجباری بدون حقوق شامل دانشگاه‌ها نمی‌باشد.

نگرانی درمورد محققان و اساتید تازه استخدام این است که ممکن است قراردادهای زودتر از موعد فسخ و یا سر موعد تمدید نگردد. در میان پاسخ دهندگان ما، ۵۱ درصد انتظار ندارند که فسخ قراردادها شامل کسانی با قراردادهای معین و ثابت بشود "رئیس دانشگاه ای.تی.اچ. در زوریخ می گوید:" در هر صورت، ما قراردادها را تمدید خواهیم کرد. اما ۱۸ درصد قاطعانه انتظار انجام این کار و فسخ قراردادها را دارند. در واقع، برخی از مؤسسات فراتر می‌روند: دانشگاه Centurion، یک دانشگاه خصوصی در اودوشا، هند "همه قراردادهای پاره وقت را به قراردادهای ۵ ساله با قابلیت تجدید نظر سالیانه منتقل می‌کند. ۲۴ درصد دیگر از پاسخ دهندگان در نظر دارند که به قراردادها زود هنگام پایان دهند. به عنوان مثال، یکی از روسای دانشگاه‌های انگلیس امیدوار است که این امر ضروری نباشد، اما می‌گوید: "ما همچنین باید راهی برای واقعیت مدیریت مالی بسیار چالش برانگیز پیدا کنیم".

حتی استخدام‌های دائم لزوماً امن نیستند. در پاسخ به این سؤال که آیا قصد دارند در مدت شش ماه آینده کارکنان دائمی را در نتیجه کرونا ویروس اخراج کنند، ۱۲ درصد از پاسخ دهندگان گفتند که این کار را انجام می‌دهند، در حالی که ۲۵ درصد گفته‌اند که گفتن این امر خیلی زود است - اما ۵۹ درصد چنین قصدی ندارند. تا بحال محتمل‌ترین منطقه‌ای که برنامه تعدیل نیرو دارد اقیانوسیه است که ۴۴ درصد از پاسخ دهندگان برنامه-ریزی آن را انجام می‌دهند. در مقابل، هیچ دانشگاهی در شرق آسیا چنین برنامه‌هایی را ندارد.

نسبت‌های مشابهی از پاسخ دهندگان، تصمیم دارند از پرسنل بخواهند که کمتر حقوق بگیرند. با این حال، در برخی از کشورها، سطح حقوق و دستمزد در اختیار روسای دانشگاه‌ها نیست، در حالی که برخی از دولت‌ها نظرات خود را در مورد این موضوع روشن کرده‌اند. به عنوان مثال، به گفته رییس دانشگاه مدیریت دولتی روسیه "طبق توصیه وزارت آموزش و علوم اقدامی مبنی بر کاهش پرداخت به اساتید" را نخواهد داشت.

جالب اینجاست که در همه مناطق، خود مدیران دانشگاه‌ها دستمزد خود را کاهش داده‌اند. نزدیک به یک چهارم از پاسخ دهندگان شخصاً تصمیم به کاهش دستمزد شخصی خود گرفته‌اند، با احتمال بالاترین میزان در اقیانوسیه (۸۹ درصد) و پس از آن انگلیس (۵۲ درصد) و آمریکای شمالی (۳۷ درصد). در مقابل، تنها ۸ درصد از مدیران شرق آسیا قصد دارند کاهش دستمزد داشته‌اند، و هیچیک از ۲۳ پاسخ دهندگان چینی به اینکار دست نزده‌اند، که احتمالاً نشان می‌دهد تاثیر مالی ناشی از ویروس کرونا بر روی دانشگاه در آن مناطق چشمگیر نیست.

مدیران دانشگاه‌های اروپا نیز نسبتاً بعید به نظر می‌رسد که کاهش دستمزد خود را در نظر بگیرند. رئیس دانشگاه ای.تی.اچ. زوریخ خاطرنشان می‌کند که، بر خلاف برخی از کشورها، مدیران دانشگاه در سوئیس "فقط مقدار بسیار کمی نسبت به اکثر استاد تمام‌ها افزایش پرداخت دستمزد دارند". بقیه روسا در حال توقف افزایش

دستمزدهای خود هستند. به عنوان مثال، رئیس دانشگاه Bucks New اظهار میدارد با وجودیکه تصویب شده بوده حق مدیریتش افزایش قابل توجهی تا در رقابت دانشگاهی برابری کند، ولی "افزایش دستمزدی نخواهد داشت".

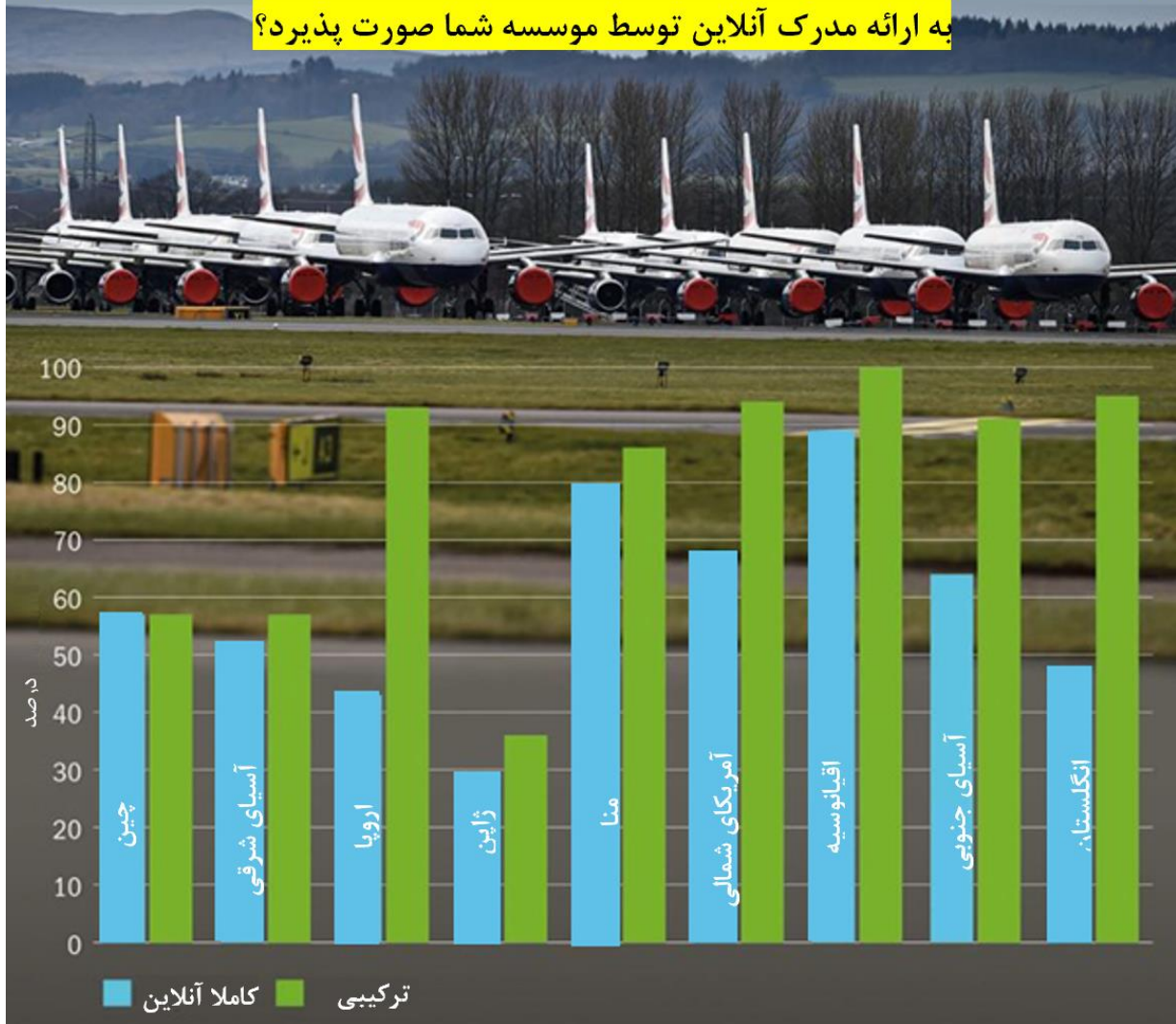
دستمزدرئیس دانشگاه UAEM، ۱۶ درصد کاهش داشته است و علاوه بر این شخصا کمک‌های خیرخواهانه‌ای به بخش‌های آسیب پذیر دانشگاه مانند آشپزخانه‌های غذا انجام می‌دهد. اما تاکنون بزرگترین از خود گذشتگی توسط رئیس دانشگاه Centurion صورت پذیرفته است، که تا ماه سپتامبر ۱۰۰ درصد دستمزد خود را کاهش داده است. در این دوره تنها درآمد وی از کارهای مشاوره‌ای است که در اوقات فراغت انجام میدهد.

او میگوید: "من می‌توانم با پس انداز خود زندگی کنم، که می‌تواند شش ماه مرا حفظ کند. به غیر از آن، خواهم دید که چه باید کرد."

آیا یادگیری آنلاین بال دارد؟

تا چه اندازه موافقید که تجربه تدریس آنلاین به صورت گسترده در طی پنج سال آینده

به ارائه مدرک آنلاین توسط موسسه شما صورت پذیرد؟

آنلاین بودن همیشگی است؟

اگر تعداد دانشجویان بین‌المللی کاهش یابد، یکی از راهکارها این است که تغییر موقت بسوی آموزش مجازی را به گزینه دائمی تغییر داد. کمتر از نیمی از پاسخ‌دهندگان که انتظار دارند تعداد دانشجویان بین‌المللی در ۵ سال آینده کاهش یابد، می‌گویند که آنها با ارائه مدارک معتبر بصورت آنلاین به منظور ارائه خدمات به بازار بین‌المللی دانشجویی، علی‌الخصوص در اقیانوسیه، آسیای جنوبی و منا، پاسخ خواهند داد. با این حال، در ژاپن تنها ۱۵ درصد از پاسخ‌دهندگان قصد دارند این دوره را اینگونه بگذرانند. این کشور همچنین کمترین نگرانی راجع به کاهش تعداد دانشجویان خود در پنج سال آینده را دارد. فقط ۳۶ درصد از پاسخ‌دهندگان ژاپنی چنین انتظاری دارند.

صرف نظر از نگرانی در مورد بازار دانشجویان بین‌المللی، ۵۵ درصد از پاسخ‌دهندگان در کل انتظار دارند که دوره‌های کاملاً آنلاین را بگذرانند که در اقیانوسیه با ۸۹ درصد به اوج خود می‌رسند و ۸۵ درصد انتظار دارند دورکاری انجام دهند. به نظر می‌رسد جلسات Zoom ماندنی و برقرار است.

یادگیری به صورت ترکیبی نیز بیشتر پیش‌بینی می‌شود. به عنوان مثال، رئیس دانشگاه برکلی می‌گوید دانشگاه وی ممکن است "دستورالعمل ترکیبی بیشتری را اتخاذ کند - بعضی از دانش‌آموزان به صورت حضوری کلاس، همزمان با پخش از راه دور (به عنوان مثال، از طریق زوم)، و همزمان ضبط اساتید برای دانشجویانی که در مناطق مختلف زمانی به سر می‌برند".

با این حال، یک مدیر کانادایی امیدوار است که "گرچه" ترس دور بودن و نیاز به منابع و راه‌حل‌های محلی برای مدتی با ما همراه خواهد بود، جامعه دانشگاهی همچنان پرتال و راه ورود به دنیای بزرگتر خواهد بود. دانشگاه‌هایی که بیشترین رقابت را دارند، دانشگاه‌هایی هستند که می‌توانند به خوبی یاد بگیرند که چگونه یادگیری از راه دور را شخصی‌سازی و نهادینه کنند، دانشجویان را با سرعت بیشتری وارد فعالیت‌های حضوری نمایند و دانشجویان خود را به شغل آینده خود و جامعه اتصال دهند."

در میان پاسخ‌دهندگان این حس وجود دارد که دانشگاه‌ها باید گام‌هایی مابین افزایش ارائه خدمات آنلاین و تمرکز مداوم بر ارزش تأمین حضوری دانشجویان، بردارند. به عنوان مثال، یک رئیس دانشگاه ژاپنی پیش‌بینی کرده که آموزش آنلاین "منجر به گسترش سریع نه تنها تقاضای داخلی، بلکه به افزایش تقاضای دانشجویان کشورهای آفریقا و آسیا، جایی که انفجار جمعیت در آینده پیش‌بینی می‌شود" منتهی می‌شود. به همین منظور، "اگر ما بتوانیم یک برنامه درسی جذاب ایجاد کنیم که دانشجویان نمی‌توانند بیاموزند مگر اینکه آنها به ژاپن بیایند، فرصت‌های شغلی در دانشگاه‌ها ما گسترش می‌یابد."

اما ژاپن عموماً اشتیاقی به تحقق بخشیدن در مورد افزایش استفاده از یادگیری ترکیبی (blended learning) را ندارد. در مجموع، ۸۴ درصد از پاسخ دهندگان ما می‌گویند که تجربه آنها در آموزش آنلاین در هنگام قرنطینه استفاده از یادگیری ترکیبی را طی ۵ سال آینده افزایش می‌دهد. این آمار در اقیانوسیه، اروپا، آمریکای شمالی و آسیای جنوبی بیش از ۹۰ درصد است، اما در ژاپن فقط ۳۶ درصد - اگرچه دانشگاه بین المللی مسیحی ژاپن در نظر دارد واحدهای "آنلاین" را در پیش بگیرد، که ممکن است الزام دوره برای اخذ مدرک باشد".

علاوه بر این، در بسیاری از کشورها این تردید وجود دارد که آیا تعامل آنلاین می‌تواند کاملاً جایگزین آموزش رو در رو شود؟ رئیس دانشگاه پلی تکنیک میلان می‌گوید: "یادگیری آنلاین بخشی جدایی ناپذیر در دوره آموزشی ما خواهد بود، اما منحصر به فرد نخواهد بود." "یادگیری آنلاین برای به اشتراک گذاری دانش مفید است، اما نمی‌تواند جای تعامل انسان، همدلی، تفکر انتقادی، کار گروهی و طراحی مشارکتی را بگیرد." و یک هموطن او اضافه می‌کند: "ما نباید فراموش کنیم که تدریس آنلاین، مناسب ترین روش تدریس، به ویژه در دوره‌های سطح بالا نیست، و ما فقط به دلایل اضطراری از آن استفاده می‌کنیم".

برخی از مدیران همچنین تأکید می‌کنند که در حالی که به طور کلی، آموزش آنلاین دسترسی افراد را بدون توجه به جغرافیای محل زندگی آنها باز میکند، ولی در حقیقت محدود به کسانی می‌شود که محیط خانه آنها محیطی مناسب به یادگیری دارد. در بین پاسخ دهندگان ما، ۳۷ درصد از اینکه تمایل هرچه بیشتر به تدریس آنلاین منجر به حفظ تعداد دانشجویان کمتری شود، نگرانی دارند، در مقابل ۲۹ درصد از مخالفان آن هستند، گرچه ۳۶ درصد همچنان مطمئن نیستند.

از سوی دیگر، دسترسی، تنها موضوع بالقوه مربوط به دانشجویان نیز نمیباشد. یک مدیر دانشگاه بر این باور بود که چون "پردیس دانشگاه‌ها نقش مهمی در جذب و حفظ دانشجویان دارد، در شرایط فعلی از ترک تحصیل بالاتر آنها می‌ترسد.

همچنین ممکن است تصور شود که یک گذار طولانی مدت بسوی آموزش مجازی، با پیامدهای بالقوه بزرگی برای منابع مالی دانشگاه و سطح دستمزد پرسنل خود داشته باشد. با این حال، مدیران دانشگاه‌ها معمولاً آنها را نادیده می‌گیرند. تنها ۱۷ درصد آنها انتظار دارند که این امر نیاز به پرسنل حرفه‌ای را کاهش دهد.

حتی تعداد کمتری از پاسخ دهندگان - فقط ۱۱٪ - انتظار دارند که تدریس آنلاین نیاز به اساتید دانشگاهی را کاهش دهد. یک رئیس دانشگاه کانادایی خاطرنشان می‌کند که حتی اگر تدریس آنلاین بیشتری نیز اتخاذ شود، "ما هنوز می‌خواهیم که تعدادی کلاس‌های کوچک را داشته باشیم". و یک مدیر دانشگاهی در چین

توضیح می‌دهد که "اساتید فعال‌ترین و پویاترین عنصر در ساختار های دانشگاهی هستند. تدریس آنلاین تنها ابزاری برای کمک به تدریس است: این امر نمی‌تواند منجر به تولید و ایجاد دانش توسط اساتید بشود".

رئیس دانشگاه لیدز اظهار میدارد: تغییر بسوی آموزش مجازی "منجر به این می‌شود که مهارت های متفاوتی را در اساتید خود بیورانیم. در حال حاضر و در شرایط فعلی، انتقال مفاهیم نسبت به توسعه فهم و کاربرد آنچه آموخته شده، از اهمیت کمتری برخوردار است."

۲۲ درصد از پاسخ دهندگان انتظار دارند که افزایش تدریس آنلاین باعث بهبود بیشتر موقعیت‌های مالی و اعتباری دانشگاه‌ها شود، در مقابل ۴۳ درصد مخالف این برداشت هستند. اما علاوه بر این پاسخ دهندگان بر این باور نیستند که این امر می‌تواند مقدار شهریه را کاهش دهد. یک رئیس دانشگاه در استرالیا می‌گوید: "مسئله این است که آموزش آنلاین، شامل تجربه زیستن در پردیس دانشگاه نیست و بنابراین از کیفیت پایین‌تری برخوردار است"

در عوض، مدیران دانشگاهی منا و جنوب آسیا تمایل بیشتری دارند که فرض را بر این گذارند که تأمین هزینه های آنلاین باعث کاهش شهریه می‌شود.

پژوهش

البته سؤالاتی که برای دانشگاه‌ها در زمان همه‌گیری مطرح می‌شود صرفاً مالی نیست. موضوع دیگر درب مورد نقش دانشگاه‌ها در جامعه است. به ویژه اینکه، آیا تحقیقات آنها متمرکز بر روی موضوعات صحیح است؟

حوزه‌ای که آشکارا برای تمایل بین‌المللی در ساخت واکسن کوید-۱۹ مورد توجه قرار گرفته، زیست پزشکی است و بسیاری از پاسخ دهندگان قصد دارند در آینده بیشتر از آن استفاده کنند. سایر موضوعات مرتبط با بیماری همه‌گیر نیز اغلب به عنوان زمینه‌هایی برای تحقیقات آینده ذکر می‌شود. به عنوان مثال، دانشگاه علم و فناوری ملی Yunlin در تایوان همچنین قصد دارد به بررسی "پیشگیری از بیماری همه‌گیر، مدیریت بحران، تولید و ارائه خدمات بدون تماس با فرد" و "اثر بخشی یادگیری آنلاین" بپردازد. دانشگاه سادات مصر قصد دارد تا بر "چگونگی غلبه بر اثرات منفی اقتصادی، اجتماعی و سیاسی ویروس کرونا" تأکید کند. و یک مدیر چینی پیشنهاد می‌کند که "تأثیر اینترنت بر سبک کار و زندگی" نیز موضوع خوبی برای بررسی خواهد بود.

برخی از پاسخ دهندگان خاطرنشان می‌کنند که با تغییر تقاضاهای سرمایه‌گذاران، دانشگاه‌ها نیز مجبور به تغییر رویه می‌شوند. به عنوان مثال، دانشگاه جدید Bucks "هماهنگی بیشتری با اولویت‌های ملی را دنبال می‌کند، که به سمت مراقبت‌های بهداشتی و اجتماعی و روند توجه به بهبود اقتصاد متمرکز خواهد شد."

اکثر پاسخ دهندگان قبول دارند که علم برای دولت‌های خود در دوران پسا کووید اولویت بالاتری خواهد داشت. ۶۲ درصد با این امر موافقت، و تنها ۸ درصد مخالف هستند. با این حال، برخی از شک و تردیدها در آمریکای شمالی وجود دارد. رئیس دانشگاه فلوریدا ابراز می‌دارد: "سیاستمداران صرفاً در دوران کوتاهی بر موضوعات متمرکز میشوند." رئیس دانشگاه دیگری در ایالات متحده می‌افزاید: "این امر به این بستگی دارد که آیا ما در دولت رهبری داشته باشیم که به علم اعتقاد داشته باشد"

اعتقاد جهانی بر این است که اولویت منطقی سیاستمداران برای علم منجر به افزایش بودجه از منابع دولتی و همچنین خیریه‌ها خواهد بود. ۴۴ درصد موافق تحقق این امر هستند، و در مقابل ۲۳ درصد مخالف آن هستند.

به طور کلی اعتقاد به افزایش بودجه پژوهشی بویژه در آسیا و بیشتر از همه در چین بسیار زیاد است، جایی که ۷۴ درصد انتظار افزایش بودجه تحقیق را دارند، در مقابل ۴ درصد مخالف تحقق یافتن این امر هستند. در مقابل، هیچ یک از پاسخ دهندگان از اقیانوسیه انتظار افزایش بودجه پژوهشی را ندارند، با این حال، بسیاری از مدیران مطمئن نیستند که باید انتظار چه چیزی را داشته باشند. اکثراً اظهار می‌دارند: "من به افزایش بودجه پژوهشی امیدوارم، اما برای اذعان به آن خیلی زود است"

پاسخ دهندگان اطمینان بیشتری دارند که همکاری‌های بین‌المللی در علم و تحقیقات توسط همه‌گیری تقویت بشود. در کل، ۶۰ درصد این انتظار را دارند، در مقایسه با ۱۲ درصد کسانی که این باور را ندارند. بالاترین

اطمینان در منا می‌باشد (۷۹ درصد). رئیس، دانشگاه بین‌المللی مسیحی، یادآور می‌شود: "همه‌گیری سبب می‌شود تا ما بیشتر تشخیص دهیم که این نوع مشکل به همکاری بین‌المللی در علم و تحقیقات نیاز دارد."

این اعتقاد در انگلیس که با سقوط برکسیت روبرو شده است - و ایالات متحده و چین که تعامل آنها به دلیل فشار دولت ترامپ بر همکاری بین‌رقبای ژئوپلیتیک تحت تاثیر قرار گرفته است به کمترین میزان است. این امر در نظرات برخی از پاسخ دهندگان منعکس شده است. رئیس دانشگاه برکلی اظهار می‌دارد: افزایش همکاری بین‌المللی "تا حدی به انتخاب مجدد ترامپ در ماه نوامبر بستگی دارد"، در حالیکه رئیس یکی از دانشگاه‌های استرالیا پیش‌بینی می‌کند که تقابل آمریکا و چین "ملت‌های دیگر را وادار به طرفداری از یک کدام خواهد کرد."

به عنوان مثال، دولت ترامپ دانشگاه‌های ایالات متحده را درگیر جنگ لفظی خود با چین در مورد ویروس کرونا کرده است، مانند هشدار در مورد تلاش‌های چینی‌ها برای سرقت تحقیقات بالقوه آمریکا در مورد واکسن‌ها. از سوی دیگر، یک رئیس دانشگاه چینی معتقد است که اقدامات پیشگیری و کنترل ویروس چین به طور کامل قدرت و قدرت علمی تحقیقات چین و مزایای نهادی را نشان داده است. این باعث می‌شود دانشجویان خارجی بیشتری برای تحصیل به چین جذب شوند. دانشجویان چینی همچنین اطمینان بیشتری به ماندن در کشور خود برای تحصیل خواهند داشت."

بدون شک اگر انتخاب دانشجویان بین‌المللی حداقل برای چند سال از درک توانایی کشورها در کنترل ویروس در مورد مقصدشان تحت تأثیر قرار گیرد، به نظر می‌رسد کالج‌ها و دانشگاه‌های آمریکایی که به هزینه‌شهریه‌های دانشجویان متکی هستند، ممکن است نگرانی بیشتری نسبت به سایرین داشته باشند.